

Rigsdagstidende.

1851.

Forhandlingerne paa Folkethinget. № 101.

Tredie Session.

37te Møde.

Løvedagen den 6te December.

(Fortf.)

Judenrigsministeren: Ved de Forhandlinger, som fandt Sted i Anledning af det Lovforslag, den ærede Rigsdagsmand for Færøerne (Winther) nylig forelagde det ærede Thing, som jeg til Kundskab om, at Thinget ønskede, at der snarest muligt maatte komme en Communalbestyrelse istand paa Færøerne, som blandt Andet navnlig ogsaa skulde afgive Betænkning over de Lovudkast, som her bleve forelagte. Det er disse Duffer, der have foranlediget mig til at udarbejde det Lovforslag, som jeg herved har den Ære at forelægge Thinget. Jeg maa imidlertid udtrykkeligt bede erindret, at det kun er de saaledes udtalte Duffer, der have bevæget mig til allerede nu at forelægge et Lovforslag i den Retning, uden iforveien desangaaende at have confereret med de færøiske Embedsmænd, idet jeg har udarbejdet Lovudkastet, fordi jeg, efter de Uttringer, der faldt ved bemeldte Sags Behandling, maatte antage, at Thinget endog vilde være tilbøjeligt til at gaae ind paa et aldeles foreløbigt Lovudkast. Med Hensyn til Bestemmelserne i de enkelte Paragrapher skal jeg paa Sagens nærværende Standpunkt indskrænke mig til nogle faa Bemærkninger. I forrige Aar blev en Commission nedsat paa Færøerne, for at afgive Betænkning over et Udcast til en færøisk Communallov, hvilken Commission, foruden af 4 Embedsmænd, bestod af 11 folkevalgte Medlemmer. Denne Commission har i sin afgivne Betænkning foreslaaet, ligesom ogsaa den ærede Rigsdagsmand for Færøerne har udtalt Duffe om, at den Communal-

bestyrelse, som blev indrettet deroppe, blev op-

salbt efter det forrige Laugthing, hvorfor jeg, idet jeg troede at maatte slutte mig til de saaledes udtalte Duffer, har foreslaaet, at Communalbestyrelsen skulde kaldes „Laugthing“. Det Hverv, som skulde overdrages dette Laugthing, maatte være af en dobbelt Natur, nemlig deels at bestyre de for Æerne fælles kommunale Anliggender, deels at udøve en raadgivende Medvirkning ved Lovgivningsmagtens Udøvelse. Jeg har meent, at Laugthinget kunde bestaae, foruden af Amtmanden som Formand og Provsten paa Æerne, endvidere af 14 af Beboerne valgte Medlemmer. Dette Antal er vel i Forhold til Folkemængden paa Færøerne meget betydeligt, men da jeg maa ansee det for rigtigt, at hvert Præstegjæld i det Mindste valgte 1 Medlem til Laugthinget, og da Sandø og Vaagø Præstegjæld kun bestaaer af 5 à 600 Menneffer, er det forekommet mig hensigtsmæssigt, at de øvrige Præstegjæld i Forhold til deres Folkemængde valgte et tilsvarende Antal. Heraf vil det igjen blive en Følge, at nogle af Præstegjældene ville komme til at vælge 2, andre 3 Medlemmer til Laugthinget, hvisaarsag jeg efter denne Regel ikke kunde foreslaae et mindre Antal end 14 Medlemmer. Hertil kommer, at det er mig bekjendt, at man paa Færøerne snarere ønsker et større end et mindre Antal. At lade Amtmanden indtræde som Formand i Laugthinget, har jeg under de givne Forhold anseet for aldeles nødvendigt, navnlig fordi Laugthinget ikke alene skal være raadgivende, men ogsaa skal overtage endel administrative Forretninger, som i Mellemtiden ikke kunne bestyres af Andre end Amtmanden, ligesom jeg ogsaa maa gjøre opmærksom paa, at den før omtalte Commission foreslog, at, foruden Amtmanden og Provsten, skulde Landfogden og Sorensskriveren være Medlemmer af Laugthinget, uden at jeg dog har anseet et